

Předkládaná diplomová práce Martina Jandy se rozkládá na 85 číslovaných stranách, včetně třináctistránkové přílohové části. Téma práce je velmi aktuální, reaguje na změny v populačním vývoji jednotlivých územních jednotek nižšího řádu v období 2000–2019, které jsou dávány do souvislosti s intenzitou bytové výstavby. Jak sám autor uvádí, vztah mezi populačním vývojem a bytovou výstavbou je oboustranný, proto analýza tohoto typu je zajímavá jak z hlediska studia regionálního populačního vývoje, tak z pohledu sociální geografie či regionálního rozvoje, ale i např. ze sociologického či ekonomického pohledu.

Samotná textová část je rozprostřena do sedmi hlavních kapitol na 57 stranách, které postupně seznamují čtenáře jak s vymezením studovaného problému a cílem práce (kapitola 1), tak zasazením tématu do teoreticko-metodologického rámce (kapitola 2–3). V druhé polovině práce jsou pak představeny deskriptivní povahou vývojové trendy jak bytové výstavby, tak populačního vývoje Česka (kapitola 4–5), přičemž vše je následně propojeno v analytické kapitole, která dává do souvislosti na úrovni obcí Česka obě sledované proměnné – bytovou výstavbu a populační vývoj. V závěru práce se autor snaží shrnout hlavní výsledky ve vztahu ke vstupním předpokladům a zamýšlí se nad možnými limitacemi, které mohou ovlivnit zjištěné poznatky.

Martin Janda při psaní práce prokázal schopnost dobré práce s literaturou, jak domácí, tak zahraniční provenience, a přenesení podkladových informací do čtivého textu. Některé textové části jsou sice možná až příliš obsáhlé s ohledem na časové určení deskriptivní a analytické části práce (např. podkapitoly o vývoji bytové výstavby i populačním vývoji již od roku 1945), avšak na druhou stranu slouží jako komplexní přehled všech relevantních vývojových trendů, které ovlivňují i současný vývoj, jak populační, tak bytové výstavby. Z demografického pohledu jsou velmi zajímavé podkapitoly analyzující pohyb obyvatelstva pomocí Webbova grafu nejprve na úrovni SO ORP, posléze na úrovni obcí, kdy si autor rozdělil období 2000–2019 na 4 pětiletá období, z nichž je velmi dobře patrná regionální proměna populačních trendů. Vzhledem ke skutečnosti, že pro stejná období byla zpracována na úrovni obcí také intenzita bytové výstavby, bylo zřejmé, že bude nutné nalézt metodu, kterou by se dala provést analýza vzájemných souvislostí obou proměnných. K tomuto propojení bylo využito metody prostorové autokorelace, resp. následně analýzy LISA, jejímž výsledkem jsou shluky jednotek dle typu prostorové autokorelace. Byly tak nalezeny oblasti, kde dochází ke shlukování podprůměrných (typ nízká-nízká) a nadprůměrných (typ vysoká-vysoká) hodnot intenzity bytové výstavby. Tyto shluky pak byly následně kategorizovány dle metody Webbova grafu, resp. nejprve byly podstoupeny statistickému zjištění závislosti pomocí vybraných statistických proměnných a následně graficky, a to pomocí grafů i kartogramů. Výsledky potvrdily, že především v oblastech s nadprůměrnou bytovou výstavbou docházelo také k nadprůměrnému populačnímu růstu. U oblastí s podprůměrnou bytovou výstavbou nejsou výsledky tak zřejmé, nicméně z mapových výstupů je patrné, že v tomto směru lze identifikovat především oblasti tzv. vnitřních periferií, které se potýkají jak s nižší intenzitou výstavby, tak nižším populačním růstem či dokonce úbytkem obyvatelstva.

Celá práce se vyznačuje velmi malým počtem chyb či jiných pochybení. Jak po odborné, tak stylistické i grafické stránce se jedná dle mého názoru o velmi zdařilou práci. Autor prokázal schopnost zpracovat nemalé množství vstupních dat, zanalyzovat je nejen pomocí základních deskriptivních charakteristik, ale také pomocí pokročilejších statistických metod, a to i za pomoci analytických nástrojů GIS. Výsledkem je ucelená práce, které se podařilo dát do souvislosti zprvu těžko řešitelné zadání, a to intenzitu bytové výstavby a populační vývoj, a to na velmi podrobné regionální úrovni. Byť jsou zde určité limitace, které mohou v detailnějším pohledu ovlivnit zjištěné výsledky (např. časová nesourodost bytové výstavby a populačního vývoje, problematika trvalého vs. obvyklého obyvatelstva aj.), tak je nutné na výsledky pohlížet spíše z obecného pohledu, kdy byly potvrzeny základní předpoklady, a to především v polaritě suburbanizované vs. periferní oblasti. Předkládaná diplomová práce Martina Jandy dle mého názoru tak jednoznačně splňuje nároky kladné na zpracování práce tohoto typu, a proto

doporučuji přijmout předkládanou diplomovou práci k obhajobě.

RNDr. Luděk Šídlo, Ph.D.

Praha 2021-01-17